

NỐI KẾT TÌNH THÂN NHỜ TRÀNG CHUỐI

Khoảng cuối thế chiến thứ hai (1939-1945) - vào năm 1944 - tôi bị động viên. Mẹ tôi rất đạo đức và có lòng kính mến Đức Mẹ MARIA cách đặc biệt. Mỗi buổi tối, Mẹ quy tụ cả gia đình và cùng nhau lần chung tràng chuỗi Mân Côi.

Trước ngày lên đường nhập ngũ, Mẹ gọi riêng tôi và nói:

- Con biết Mẹ thương con chừng nào! Do đó con đoán biết lòng Mẹ lo lắng ra sao, trong thời gian con vắng nhà để thi hành nghĩa vụ quân sự. Mẹ sẽ cầu xin Đức Mẹ MARIA gìn giữ con cách riêng. Xin Đức Mẹ phù hộ cho con trở về an lành mạnh khỏe. Mẹ trao cho con tràng chuỗi Mân Côi này và xin con hứa với Mẹ là sẽ lần hạt mỗi ngày, mỗi ngày, không bao giờ quên. Như thế, Mẹ con ta sẽ hiệp nhất trong cùng lời cầu và Đức Mẹ MARIA chắc chắn sẽ thương nhậm lời Mẹ con ta cầu xin.

Dĩ nhiên tôi hứa sẽ nhớ lời Mẹ dặn và sẽ "cố gắng" thi hành điều Mẹ chỉ bảo. Tôi nhấn mạnh hai chữ "cố gắng", bởi vì cuộc sống quân ngũ với kỷ luật sắt đá với những cuộc hành quân liên miên, trong một thời kỳ giao động chiến tranh, hẳn tôi đâu có dễ dàng làm y như lời Mẹ dặn! Và thực tế là như vậy. Chỉ ngày nào có phiên trực, hoặc giữa đêm khuya vắng hay giữa cảnh náo động ban ngày, lúc đó tôi mới có thời giờ để lần trọn tràng chuỗi Mân Côi, thực hiện lời cam kết với Mẹ hiền.

Rồi thế chiến thứ hai sắp đến hồi kết thúc. Nhưng trước đó không lâu, tôi bị bắt làm tù binh và bị đưa về một trại tù do quân đội Anh kiểm soát bên nước Hòa Lan. Như mọi tù binh khác, tôi bị kiểm kê quần áo và đồ dùng. Một viên hạ sĩ quan người Anh có nhiệm vụ lục soát nơi người tôi và đồ đạc của tôi. Khi thò tay vào túi áo tôi, anh rút ra tràng chuỗi. Anh giơ cao lên và chăm chú nhìn tràng chuỗi một lúc, xong, anh thân mật hỏi tôi:

- Anh là tín hữu Công Giáo phải không?

Tôi gật đầu thưa phải. Anh ta vui vẻ nói:

- Tôi cũng vậy! Tôi là người Công Giáo!

Vừa nói anh vừa thò tay vào túi áo của anh và rút ra tràng chuỗi Mân Côi. Viên hạ sĩ quan Anh tươi cười tiếp tục cuộc thẩm vấn:

- Anh có thường xuyên lần hạt không?

Tôi trả lời:

- Tôi cố gắng hết sức, khi nào có thể, đặc biệt là trong các phiên trực. Đó là khoảng thời gian yên tĩnh thuận tiện nhất, và thường thường, tôi lần tròn tràng chuỗi Mân Côi.

Anh ta sung sướng tiếp lời tôi:

- Tôi cũng thường làm y như anh vậy!

Kể từ giây phút đó, chúng tôi trở thành hai người bạn. Hạ sĩ quan Anh cư xử rất tốt với tôi, một tù binh Đức. Đôi lúc anh tỏ cảm tình đặc biệt với tôi, và nếu tôi cần gì, anh sẵn sàng ra tay giúp đỡ. Do đó, trong hai tháng tù đầy, tôi không bị hổ nhục và cay cực bao nhiêu.

Khi cuộc thế chiến thật sự chấm dứt và khi chúng tôi được trao trả tự do, người bạn hạ sĩ quan Anh tìm đến với tôi. Trước khi chia tay từ giã nhau, anh đưa cho tôi tràng chuỗi của anh và xin

tôi đổi tràng chuỗi của tôi cho anh. Tôi vui vẻ chấp thuận. Chúng tôi cùng nhau thề hứa là người này sẽ nhớ cầu nguyện cho người kia.

Và đó là điều tôi vẫn làm, kể từ giây phút chia tay vào một buổi sáng năm 1945 đó.

Quả thật, tràng chuỗi Mân Côi có sức thiêng nhiệm màu nối kết hai kẻ thù nhờ có cùng tâm tình kính mến dâng lên Mẹ Hiền MARIA Chí Thánh.

Chứng từ của quân nhân Đức thuộc bang Bavière (Nam Đức).

... "Ăn nói dịu dàng thì tăng thêm bạn hữu, phát biểu dễ thương thì tăng thêm lời thân ái. Ước chi có nhiều người sống hòa nhã với con; nhưng cố vấn cho con, thì trong muôn ngàn chỉ nên chọn một .. Người bạn trung thành là một nơi nương tựa vững chắc, ai gặp được người bạn như thế, là gặp được kho tàng. Không gì đổi lấy được một người bạn trung thành, và giá trị của người bạn ấy, không cân nào lường được. Người bạn trung thành là phương thuốc xoa dịu cuộc đời, những ai kính sợ THIÊN CHÚA sẽ gặp được người như vậy. Người kính sợ THIÊN CHÚA thì điều khiển được tình bạn của mình vì bản thân mình thế nào, thì cận thân mình cũng thế" (Sách Huấn Ca 6,5-17).

(Albert Pfleger, "FIORETTI DE LA VIERGE MARIE", Membre Editeur-Diffuseur, 1992, trang 113-114)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt